

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 29 mei 2008 in zaak nr. 07/41945 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) de aan _____ (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken.

Bij besluit van 10 oktober 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 mei 2008, verzonden op 5 juni 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

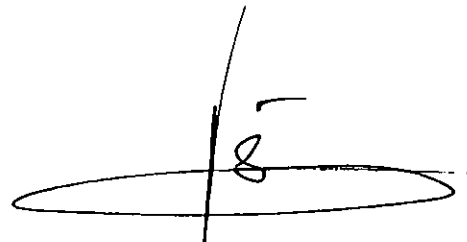
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 november 2008

343-551.

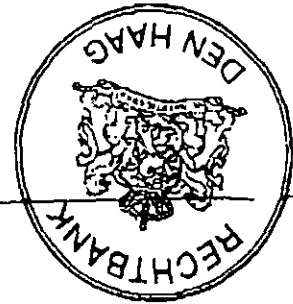
Verzonden: 20 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or similar character on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 07/41945 BEPTDN

uitspraak van de meervoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
29 mei 2008

inzake

geboren op _____ van Turkse nationaliteit,

eiser,

gemachtigde: mr. T. Çatak, advocaat te Amersfoort,

tegen een besluit van

de **Staatssecretaris van Justitie**,
verweerder,

gemachtigde: mr. Ch.R. Vink, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 10 oktober 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen het besluit van 27 maart 2007 ongegrond verklaard. Bij laatstgenoemd besluit heeft verweerder de aan eiser ingevolge de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) verstrekte verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ingetrokken. Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 17 april 2008, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Op 6 september 2004 is eiser gehuwd met _____ (hierna: betrokkene). Uit dit huwelijk zijn op _____ twee kinderen geboren. Deze kinderen hebben de Nederlandse nationaliteit.

2.2 Bij het besluit van 22 maart 2005 is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking van verblijf bij echtgenote.

2.3 Bij besluit van 27 maart 2007 heeft verweerder de aan eiser verstrekte verblijfsvergunning ingetrokken. Verweerder heeft aan dit besluit ten grondslag gelegd dat de huwelijksrelatie tussen eiser en betrokkene duurzaam is ontworpen en dat thans niet meer wordt voldaan aan de beperking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning. Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt, dat bij het bestreden besluit ongegrond is verklaard.

2.4 Bij beschikking van 28 maart 2007 is de echtscheiding tussen eiser en betrokkene uitgesproken.

2.5 Ingevolge artikel 14, tweede lid van de Vw wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder een beperking verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

2.6 Ingevolge artikel 19 van de Vw kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden ingetrokken op de gronden bedoeld in artikel 18, eerste lid, met uitzondering van onderdeel b. Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw, kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

2.7 Ingevolge artikel 3.13, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw onder de beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming verleend aan het in artikel 3.14 van het Vb genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

2.8 Ingevolge artikel 3.17 van het Vb wordt de verblijfsvergunning bedoeld in artikel 3.13, eerste lid verleend indien de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren en het huwelijk of geregistreerd partnerschap is ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens.

2.9 Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- of gezinsleven. Ingevolge het tweede lid van dit artikel is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.10 Tussen partijen is in de eerste plaats in geschil of verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door het bestreden besluit reeds op 10 oktober 2007 te nemen. Volgens eiser is tijdens de hoorzitting op 4 juni 2007 afgesproken dat verweerder pas op eisers bezwaar zou beslissen nadat een definitieve omgangsregeling tussen eiser en zijn kinderen was vastgesteld. Verweerder heeft daarentegen betoogd dat tijdens deze hoorzitting slechts de afspraak met eiser is gemaakt dat verweerder de beslissing op bezwaar twee maanden zou aanhouden om eiser in de gelegenheid te stellen een definitieve uitspraak van de rechtbank ten aanzien van de omgangsregeling te verschaffen. Verweerder heeft vervolgens pas ongeveer vier maanden na de hoorzitting het bestreden besluit genomen. Voor zover eiser stelt dat het niet mogelijk was om de gevraagde uitspraak van de rechtbank aan verweerder toe te zenden, had het op de weg van eiser gelegen om verweerder hierover te informeren, aldus verweerder.

2.11 De rechtbank stelt aan de hand van het verslag van de hoorzitting van 4 juni 2007 vast dat tijdens deze hoorzitting de voorzitter van de hoorcommissie namens verweerder heeft

opgemerkt dat de omgang tussen eiser en zijn kinderen, en de wijze waarop eiser in de toekomst hieraan invulling zal kunnen geven, van belang zijn bij de beoordeling van eisers bezwaar. De voorzitter van de hoorcommissie heeft vervolgens aangegeven dat de beslissing op bezwaar om die reden voor bepaalde tijd zal worden aangehouden om eiser in de gelegenheid te stellen de door de rechtbank Almelo vast te stellen definitieve omgangsregeling aan verveerder te verstrekken. Op 7 mei 2007 heeft de rechtbank Almelo besloten dat de Raad voor de Kinderbescherming de regie ter zake van de vaststelling van een omgangsregeling ter hand zal nemen en dat de behandeling van de zaak op 17 september 2007 zal worden voortgezet. Eiser heeft, zo is door verveerder niet weersproken, een kopie van het proces-verbaal van de zitting van 7 mei 2007 aan verveerder verstrekt. Nu verveerder derhalve op de hoogte was van het feit dat de rechtbank Almelo zich op 17 september 2007 verder zou buigen over de vaststelling van de omgangsregeling, had het op de weg van verveerder gelegen om - mede gelet op de ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) op hem rustende verplichting van een zorgvuldige besluitvorming - bij eiser te informeren of inmiddels een (al dan niet definitieve) omgangsregeling was vastgesteld alvorens een beslissing te nemen op eisers bezwaar. Nu verveerder dit heeft nagelaten, dient het bestreden besluit wegens strijd met artikel 3:2 van de Awb te worden vernietigd. Het beroep van eiser zal in zoverre gegrond worden verklaard.

2.12 De rechtbank staat vervolgens voor de vraag of aanleiding bestaat om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand blijven. Hiertoe dient de rechtbank, gelet op de omvang van het geschil tussen partijen, te beoordelen of de intrekking van eisers verblijfsvergunning strijd oplevert met artikel 8 van het EVRM.

2.13 Verveerder heeft zich op het standpunt gesteld dat in de onderhavige zaak weliswaar sprake is van inmenging in het recht op eerbiediging van eisers familie- en gezinsleven, maar dat deze inmenging gerechtvaardigd is op grond van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM. Verveerder wijst erop dat eiser al vanaf (in ieder geval) december 2006 niet meer bij zijn kinderen verblijft, sinds die datum geen tot zeer beperkte omgang met hen heeft gehad, geen structurele bijdrage heeft geleverd in de kosten van het onderhoud van de kinderen, niet betrokken is bij hun opvoeding en verzorging en slechts gedurende ongeveer twee jaar en drie maanden rechtmatig verblijf heeft gehad in Nederland.

2.14 Eiser heeft betoogd dat de intrekking van de aan hem verleende verblijfsvergunning strijdig is met artikel 8 van het EVRM, nu hij inmiddels gedurende een uur per maand omgang heeft met zijn kinderen en hij hoopt deze omgang in de toekomst verder te zullen uitbreiden. Eiser wijst er voorts op dat hij tot maart 2007 met betrokkene en zijn kinderen heeft samengewoond en na die datum een maandelijkse bijdrage in de kosten van hun onderhoud is gaan betalen.

2.15 In de onderhavige zaak staat vast dat tussen eiser en zijn kinderen familie- of gezinsleven bestaat in de zin van artikel 8 EVRM. Het niet langer toestaan van verblijf aan eiser is in casu een inmenging in zijn gezinsleven. Om te beoordelen of een dergelijke inmenging op grond van het tweede lid van artikel 8 EVRM gerechtvaardigd is, dient verveerder een redelijke afweging te maken tussen de belangen van eiser en die van de gemeenschap in zijn geheel. Volgens paragraaf B2/10.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover thans van belang, zullen in ieder geval de volgende belangen in de afweging betrokken moeten worden:

- de nationaliteit van het in Nederland gevestigde kind;
- de leeftijd van het in Nederland gevestigde kind;

-
- de bijzondere omstandigheden van het in Nederland gevestigde kind;
  - de bijdrage die de vreemdeling levert in de kosten voor en opvoeding van de kinderen;
  - de gezagsverhouding;
  - de frequentie en regelmaat van het contact met het kind (waarbij als uitgangspunt wordt aangehouden een minimum van acht uur per week of één weekend in de twee weken. Indien de omvang van het feitelijk contact minder is zou dit in de belangenafweging in het nadeel van de vreemdeling kunnen worden meegenomen);
  - het belang van het kind bij de aanwezigheid van de vreemdeling;
  - de pogingen van de vreemdeling om aan het gezinsleven met zijn kind invulling te gaan geven.

2.16 De rechtbank zal bij de beantwoording van de vraag of de intrekking van eisers verblijfsvergunning strijdig is met artikel 8 van het EVRM uitgegaan van de feitelijke situatie zoals deze ten tijde van het onderzoek ter zitting bestond, zulks mede gelet op het feit dat zij thans - zoals onder punt 2.12 overwogen - staat voor de beoordeling of de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand kunnen blijven. De rechtbank stelt vast dat eiser ten tijde van het bestreden besluit geen omgang had met zijn kinderen, nu aan de op 26 februari 2007 voorlopig vastgestelde omgangsregeling (uiteindelijk) geen uitvoering is gegeven. Uit de door eiser overgelegde brief van Bureau Jeugdzorg van 6 februari 2008 blijkt dat eiser sinds 22 februari 2008 iedere maand gedurende één uur contact mag hebben met zijn kinderen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich onder deze omstandigheden niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat aan het gezinsleven tussen eiser en zijn kinderen weinig concrete invulling wordt gegeven, zodat het marginaal is. Hierbij neemt de rechtbank voorts in aanmerking dat eiser slechts gedurende een korte periode (van 13 februari 2006 tot ongeveer december 2006) met zijn kinderen in gezinsverband heeft samengewoond. Eiser heeft weliswaar ter zitting verklaard dat hij tot ongeveer maart 2007 met hen heeft samengewoond, maar uit de door hemzelf op 18 januari 2007 bij de politie afgelegde verklaring (zie gedingstuk 14) blijkt dat hij de woning van betrokkene al in december 2006 heeft verlaten. Voorts is de rechtbank niet gebleken van een sterke mate van betrokkenheid van eiser bij de opvoeding van zijn kinderen. Ten slotte acht de rechtbank van belang dat eiser slechts gedurende een relatief korte termijn van ongeveer twee jaar en drie maanden legaal verblijf in Nederland heeft gehad.

2.17 Onder voornoemde omstandigheden heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank - ook indien derhalve acht wordt geslagen op de feiten zoals deze ten tijde van het onderzoek ter zitting bestonden - in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de inmenging in het familie- en gezinsleven van eiser gerechtvaardigd is in het belang van het economisch welzijn. De intrekking van de verblijfsvergunning van eiser levert naar het oordeel van de rechtbank dan ook geen strijd op met artikel 8 van het EVRM.

2.18 Gelet op het hetgeen is overwogen onder de punten 2.15 tot en met 2.17 ziet de rechtbank aanleiding de rechtsgevolgen van het te vernietigen besluit in stand te laten.

2.19 De rechtbank acht termen aanwezig om op grond van artikel 8:75 van de Awb verweerder te veroordelen in de proceskosten van eiser in beroep. Deze kosten zijn met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht begroot op € 644,- voor verleende rechtshulp. Daarbij heeft de rechtbank in totaal twee punten toegekend voor respectievelijk het indienen van het beroepschrift en het verschijnen ter zitting.

2.20 Uit de gegrondverklaring volgt ingevolge artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dat verweerder het betaalde griffierecht ten aanzien van het beroep ad € 143,- dient te vergoeden.

zaaknummers: AWB 07/41945 BEPTDN

blad 5

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond:

vernietigt het besluit van 10 oktober 2007;

bepaalt dat de rechtsgevolgen van dit besluit in stand blijven;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644.-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser moet voldoen;

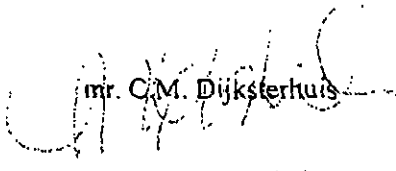
wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht ad € 143.-.

Aldus vastgesteld door mr. C.M. Dijksterhuis als voorzitter en mr. M. ter Brugge en mr. K.J. Veenstra als leden, en in het openbaar uitgesproken op 29 mei 2008.

De griffier:

De voorzitter van de meervoudige kamer:

I.J. Dekker
(de griffier is verhinderd deze
uitspraak mede te ondertekenen)

mr. C.M. Dijksterhuis

afschrift verzonden op:

5 JUNI 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

RAAD VAN STATE INGEKOMEN - 3 JUL' 2008	
ZAANKR.	200805109
AAN:	V3
BEHANDELD DD:	PAR:

RAAD VAN STATE
 AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
 HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
 POSTBUS 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

advocaten
 mr. T. Çatak*
 mr. A. Kotan**

fiscaal jurist
 mr. I. Akyüz

Per telefax: Per telefax: 070-3651380

Amersfoort, 03 juli 2008

Inzake: _____ i / Staat
 Betreft: hoger beroep

Bijgaand doe ik u per fax alsmede per reguliere post toekomen het hoger beroepschrift van mijn cliënt _____ i wonende te Enschede met het verzoek deze in behandeling te nemen.

Gaarne verneem ik uwerzijds.

Met de meeste hoogachting,

Mr. T. Çatak

RAAD VAN STATE INGEKOMEN - 3 JUL 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

advocaten
 mr. T. Çatak*
 mr. A. Kotan**

fiscaal jurist
 mr. I. Akyüz

RAAD VAN STATE
 AFDELING BESTUURSRECHTSpraak
 HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
 POSTBUS 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Het Hoger Beroepschrift

Aan de Raad van State

, geboren op _____, bezit de Turkse nationaliteit. Te dezer zake woonplaats kiezende te Amersfoort aan de Nijverheidsweg Noord 60-98 (3812 PM), ten kantore van mr. T. Çatak, advocaat en procureur aldaar, die ten deze voor hem occupeert en door hem hiertoe bepaaldelijk is gevolmachtigd dit hoger beroepschrift bij de Raad van State, hoger beroep vreemdelingenzaken, in te dienen.

dat ondergetekende kennis heeft genomen van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenvestiging Utrecht, d.d. 05 juni 2008 met kenmerk AWB 07/41945 BEPTDN. De uitspraak waartegen het onderhavige hoger beroepschrift zich richt wordt hierbij in het geding gebracht als (**productie 1**).

dat appellant zich niet met deze uitspraak kan verenigen en hiertegen in beroep komt bij de Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak op basis van de navolgende grieven:

GRIEF 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank de rechtsgevolgen van het besluit van verweerder in stand gelaten door een te verwijzen naar artikel 8:72, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht. De rechtbank had op grond van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht verweerder moeten opdragen een nieuw besluit te nemen of een andere handeling te verrichten met inachtneming van haar uitspraak, dan wel had de rechtbank moeten en kunnen bepalen dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit of het vernietigde gedeelte daarvan.

advocaten

advocaten
 mr. T. Carak*
 mr. A. Kotan**

fiscaal jurist
 mr. J. Akyüz

Immers de rechtbank stelt in rechtsoverweging 2.11 op basis van het verslag van 04 juni 2007 vast dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door het bestreden besluit reeds op 10 oktober 2007 te nemen wetende dat de rechtbank Almelo op 17 september 2007 de behandeling van de omgangsregeling verder zou gaan behandelen. Dit was aanleiding voor de rechtbank om te bepalen dat het bestreden besluit wegens strijd met artikel 3:2 van de algemene wet bestuursrecht diende te worden vernietigd. Het voorgaande had voor de rechtbank aanleiding moeten zijn om op grond van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht verweerder moeten opdragen een nieuw besluit te nemen of een andere handeling te verrichten met inachtneming van haar uitspraak, dan wel had de rechtbank moeten en kunnen bepalen dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit of het vernietigde gedeelte daarvan. Dit nu heeft de rechtbank nagelaten en bestaat er aanleiding de uitspraak van de rechtbank op dit punt te vernietigen.

GRIEF 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat de intrekking van de verblijfsvergunning van eiser geen strijd oplevert met artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM). Daarbij heeft de rechtbank verwijzend naar paragraaf B2/10.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 volstaan met de motivering dat appelland een korte periode met zijn kinderen heeft doorgebracht en de rechtbank niet is gebleken dat er sprake is van een sterke mate van betrokkenheid van appelland bij de opvoeding van zijn kinderen. De rechtbank heeft geen aandacht geschonken aan de nationaliteit van het in Nederland gevestigde kinderen, de leeftijd van het in Nederland gevestigde tweeling, de bijzondere omstandigheden van het in Nederland gevestigde kinderen, de bijdrage die de vreemdeling levert in de kosten voor, en opvoeding van de kinderen, de gezagsverhouding, het belang van de kinderen bij de aanwezigheid van appelland en de pogingen van appelland om aan het gezinsleven met zijn kinderen invulling te gaan geven. Voorts stond tijdens de behandeling van het beroep bij de rechtbank het definitieve omgang niet vast.

*vestiging Amersfoort
 **vestiging 's-Gravenhage

advocaten
mr. T. Catak*
mr. A. Kotan**

fiscaal jurist
mr. I. Akyüz

Dit alles in het licht van de uitspraak van het Europese Hof voor de rechten van de Mens (EHRM) van 11 juli 2000 nr. 29192 /95 **CILIZ / NEDERLAND** blijkt dat indien op objectieve wijze is aangetoond dat er sprake is van een (proef)omgangsregeling waaraan voldoende feitelijke invulling wordt gegeven, danwel pogingen in het werk zijn gesteld om een (proef)omgangsregeling vast te stellen, wordt er een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend, onder de beperking uitoefenen van het gezinsleven conform artikel 8 van het EVRM, tenzij aanleiding bestaat aan te nemen dat de procedure inzake de (proef)omgangsregeling enkel tot doel heeft het verblijf in Nederland voort te zetten.

In het kader van de zojuist genoemde belangenafweging had het op de weg gelegen van de rechtbank iets te zeggen over de jonge leeftijd van de tweelingen alsmede iets te zeggen over de grote afstand tussen Turkije en de woonplaats van zijn dochters hier te lande indien de omgang zoals deze thans wordt ingevuld verder voort te zetten. Appellante stelt zich op het standpunt dat naarmate de leeftijd van zijn dochters jonger is weegt het zwaarder dat het van essentieel belang is dat hij contact blijft houden met zijn twee nog zeer jonge dochters. Daarbij komt dat het niet aan de vader is toe te schrijven dat de omgang thans een marginaal karakter heeft, doch dat het geheel aan de moeder is te verwijten dat het thans om de manier gaat zoals begeleid door de Jeugdzorg. Overlegd wordt een vonnis van de rechtbank Almelo uitgesproken op 18 juni 2008 (**productie 2**).

Gelet op het bovenstaande had de rechtbank tevens in aanmerking moeten nemen de afstand tussen Turkije en de woonplaats van de dochters van appellant. Appellant acht de voortzetting van een regelmatige omgang vanuit Turkije feitelijk niet realiseerbaar, nu appellant in zijn land van herkomst in tegenstelling tot Nederland geen werk heeft en evenmin aannemelijk is dat hij anderszins over voldoende financiële middelen voor het regelmatig heen en weer reizen kan beschikken, zodat een en ander regelmatig contact tussen appellant en zijn dochters zal verhinderen, terwijl dat contact in verband met de jonge leeftijd van de nog zeer jonge kinderen wenselijk is.

*vestiging Amersfoort
**vestiging 's-Gravenhage

advocaten
mr. T. Catak*
mr. A. Kotan**

fiscaal jurist
mr. I. Akyüz

Het bovenstaande betoog brengt met zich mee dat niet gezegd kan worden dat bij afweging van belangen als hierboven bedoeld, de belangen van appellant niet kunnen opwegen tegen die van verweerder. In de bestreden uitspraak is gelet hierop onvoldoende gemotiveerd waarom de inmenging in het familie-en gezinsleven in de onderhavige geval gerechtvaardigd is te achten, mede gelet op de uitspraak van het Europese Hof voor de rechten van de Mens (EHRM) van 11 juli 2000 nr. 29192 /95 **CILIZ / NEDERLAND**.

REDEKEN DAN OOK WAAROM:

appellant zich tot de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, wendt met het eerbiedig verzoek de uitspraak waarvan in hoger beroep te vernietigen.

Raadsman, gemachtigde

Mr. T. Catak